

BREUMENT VULL PRESENTAR-ME I COMPARTIR LES LÍNIES GENERALS DEL PROJECTE QUE PROPOSO PER A LA SINDICATURA DE GREUGES DE BARCELONA.

Sóc Zaida Muxí Martínez, doctora arquitecta des de 2002; vaig néixer a Buenos Aires i visc a Barcelona des de fa més de 30 anys. Treballo com a professora d'Urbanisme a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona de l'UPC des de 2003, i he treballat a la gestió pública com a directora d'Urbanisme, Habitatge, Mediambient, Ecologia urbana, Espai públic, Via Pública i Civisme a Santa Coloma de Gramenet, entre 2015 i 2019. Entenc l'arquitectura i l'urbanisme com a eines transformadores al servei de la ciutadania, per aconseguir el dret a la ciutat de totes les persones, ja que els espais i la seva organització funcional i material poden ser facilitadors o no, d'oportunitats d'accés als drets. A més a més dels meus coneixements tècnics, una qualitat que considero adient per aquesta feina és la meva sensibilitat davant les injustícies, que ha fet que em posi al costat de lluites urbanes a Barcelona i d'altres llocs del món per la millora dels barris (espais públics, equipaments, patrimoni, accessibilitat), pel dret a l'habitatge i, especialment, de les lluites feministes i els drets de les dones a la igualtat i a una vida sense violència.

He treballat en processos de millora de barris, col·laborant amb governs locals, amb la ciutadania i en projectes de cooperació i desenvolupament des de la universitat, tant a l'Estat Espanyol i a Catalunya com a Llatinoamèrica, sempre des de la convicció que les experiències de les persones que els habiten són coneixements imprescindibles per fer ho. Aquests treballs han estat en equip i aplicant la perspectiva de gènere interseccional; és a dir, reconeixent i visibilitzant les diferències per a no generar desigualtats.

He treballat amb comunitats diverses a peu de carrer, per reconèixer i entendre plegades com les ciutats i els barris estan conformats i afavoreixen la vida quotidiana i la igualtat, o generen desigualtats. He estat formadora, professora i dinamitzadora de cursos per a un urbanisme quotidià i que posi a les persones al centre, per organitzacions veïnals, col·lectius, ONGs, administracions públiques i agrupacions polítiques, fent pedagogia sobre l'urbanisme amb perspectiva de gènere, interseccional i feminista.

La missió de la sindicatura és vetllar pels drets fonamentals de la ciutadania, treballant per a que el dret a la ciutat arribi a totes les persones, sense cap discriminació, atenent a les diversitats humanes i territorials. I per això, i seguint la pràctica de l'actual síndica Maria Assumpció Vilà, proposo continuar amb les visites i trobades amb les persones dels barris de la ciutat, establint un diàleg constant amb la ciutadania i el govern local, i actuant de pont entre uns i altres. Valoro i admiro, molt especialment, que la ciutadania de Barcelona sigui molt activa i tingui molta capacitat organitzativa, compromesa amb els seus barris, la seva gent i la seva ciutat; per tant, treballant amb i per a ella serà alhora un honor i un desafiament.

Considero imprescindible la tasca conjunta del Fòrum de Síndics i Síndiques, Defensors i Defensores locals de Catalunya, entenent que hi ha laberints i dificultats per assolir el ple dret que sobrepassen l'àmbit administratiu municipal i pateix la ciutadania de diferents ciutats.

Les meves estratègies per desenvolupar el treball de la sindicatura es basen en la proposta del *Dret a la ciutat renovat*, a partir dels principis feministes, que proposen sostenir intencionalment la vida, i del reconeixement de les diversitats dels barris. És a dir, treballar per a una ciutat feminista que posa les cures al centre i una ciutat dels barris, amb diversitat i sense desigualtat, que es verifica amb:

1. La ciutat amb habitatges dignes i assequibles per a totes les persones: accés i oportunitats reals per assolir el dret a viure amb seguretat i condicions adequades.
2. La ciutat amb economia social i solidària: comerç de proximitat, cooperació i comunitat; producció neta i justa.
3. La ciutat amb ecologia: totes les vides al centre i fomentant la biodiversitat.
4. La ciutat amb proximitat: distàncies curtes entre activitats per desenvolupar les quatre esferes de les vides quotidianes (reproductiva, productiva, personal i comunitària), transport públic, mobilitat sostenible i activa.
5. La ciutat amb salut física i mental: l'espai urbà ens ha de protegir i oferir les possibilitats de menjar sa, respirar net, moure'ns segurs i segures, així com viure en harmonia i respectant les diversitats de situacions.
6. La ciutat amb cultura: accedir tant a la creació com al gaudi inclusiu de la cultura, que reflexi la diversitat de la nostra ciutat.
7. La ciutat amb autonomia: que tingui en consideració especial a les persones situades als extrems vitals, i accessible, tenint en compte totes les capacitats i totes les edats i que doni suport a les necessitats específiques.
8. La ciutat amb educació: infància sense discriminació i accés universal a l'educació de qualitat, respectuosa; educació al llarg de la vida, fent del espai urbà un espai educatiu.
9. La ciutat amb comunitat: que totes les persones tinguin igualtat d'oportunitats per participar de la vida col·lectiva, política, social i comunitària.
10. La ciutat amb totes: solament una ciutat solidària i que reconegui la ecodependència i la interdependència tindrà la capacitat de resiliència i canvi necessària per a superar les crisis acumulades, per construir un futur inclusiu sense distincions d'origen, cultura ni condicions, per a **que cap persona es quedi enrere**.

Malgrat que les darreres dècades hem avançat molt en el camí cap a la igualtat real per a les dones, encara estem lluny de assolir-ho. Per tant, faré seguiment especial a les dificultats que pateixen les dones per fer seu el dret a la ciutat i, en aquest sentit, donaré suport a les activitats proposades per dones.

Avui és primordial garantir l'accés a drets que la crisi derivada de la pandèmia ha minvat. Al mateix temps, és molt important col·laborar en la reflexió de la necessitat d'un canvi de model d'organització social que ens ha posat en evidència aquesta situació que estem vivint, per l'abús dels recursos naturals i humans sense contemplació ni consideració de la seva finitud, ni el reconeixement de les injustícies que han patit moltes persones. Unes circumstàncies que ens han portat a un món insostenible, de consum desaforat i injust. Des de la sindicatura de greuges un dels objectius serà contribuir a afrontar aquest reptes.